

METAL BÖCEK

*Binlerce, milyonlarca böcek arasında bir o yana
bir bu yana dönüp duruyorum.*
Rasim Özdenören

nemli bir böcek ürüyor perdelerimde
barbar bir saat hızla hazırlıyor ölümü
kuytulara kuşatılmış Yusuf gözlerimde
giderek sarıyor akrep zehirli bir düğümü

bir sirkin dağılışı bir çılgın Pinokyo
çocuklar uzatıyor şefkate boynunu
daha bir geriliyor karanlık kördüğüm
bir cambaz kazıyor ipte büyük korkusunu

temiz bir kan çağırıyor bütün duaları
beşikte bir damar patlıyor idam hükmünde
bu mor irin daha da derinleşiyor kuyularda
taşlarda yanıyor lav her recm sesinde

sığıntı bir yürek sana yoksulluğum
avuçlarım zindan kokusu dilenci körlüğünde
uzat nabzımı bu sağır sokaklar boyunca
uzat maveraya deli bir gül ötüşünde

maviyi taşımak bir huydur sende çocuklara
her yanımız soğuk bir sobanın sabah gürültüsü
odaları saran metal böcekleri de var zamanın
tüm karneler zamansız düşülen notlar uğultusu

güle kesilmiş bir dervıştır ülkümde büyüttüğüm
mor sarmaşıkları dokur içimde uzakta bir masal
sen yakınlaştıkça ılır tenimde taze bir leylak
sen yakınlaştıkça daha bir türkülenir sesimdeki abdal

tüm ağaçlar bir mızrak boyu yükselir sen uyandığında
ateşlenen saçlarında dilenciler ağlar sürekli
paslanmış demirler bir bir çözülür kalıplarından
secdede uzatır tan vaktini gül bir Ali

bu kemik sesleri buz gibi erir tüm yakarışlarda
doğarken güneş tüm mızraklar çekilir yuvalarına
nergisler siyah bir Azrail'i kuşatır ışıқта
seni alıp götürür tüm ozanların yıldız uzantılarına

Ertan Alp